

Draudzes ziņas

Nr. 124

Likumains ceļš

Vasaras laiks un Baznīcas gada Vasarsvētku laiks ir bez lieliem svētkiem, tomēr zīmīgs, jo tas tāpat kā dabā ir augšanas laiks. Mēs šovasaru esam bijuši svētīti ar brīnišķīgi siltu un jauku vasaru. Tagad, septembra beigās zaļā zāle, stādi zied pilsētas dobēs un mājas dārzos ir atvadas, kas ievada mūs ziemas gada laikā. Garīga izaugsme, apstiprinājums, mierinājums vai rosinājums nāk, kad kā saule un lietus baro augus, Vārdam, arī mūzikai, vizuālam, pat fiziskam dots laiks.

Daudzvietu atkal parādās labrinats – sens symbols, kas norāda uz veselumu. Labrinta ceļš ir apkārtejošs uz centru, svētā vieta, kas izvelk cilvēku no sava ēgo, lai ceļnieks varetu piekļūt dvēselei - tad no šī centra par to pašu ceļu ir atgriešanās – kā atjaunots, ar labāku izpratni par to, kas ir. Citiem vārdiem sakot, tā ir metafora *dzīves* ceļam.

Lasot, par kādas modernas baznīcas celtniecību, interesanti bija, ka netikai labrinats tika iekļauts īpašuma platībā, bet ka uz dievnama arī bija likumains ceļš. Baznīcas ieejas priekšā masīva betona pārkare pārsteidz. Divi pīlāri tos it kā uztur, bet, tuvāk skatoties, izrādas, ka pīlāri izbeidzas piecus centimetrus zem pārkares. Balsti ir, bet tos nevar redzēt.

Ienākšana svētnīcā simbolizē visus, kas iet pie Kristus nedroši, sašķelti vai nepilnīgi. Lai gan ir daudz redzamu un taustāmu balsti kristīgajam ceļam: Bībele, sakramenti, dievkalpojumi un draudzes, tie pēdejie "pieci centimetri" ir *ticība*. Ticība tam, ko nevaram saredzēt, kas dod *cerību*, jo bez cerības mēs nevaram dzīvot. Cerība *raugās* aiz sevis, un *paļaujas* uz cita, citiem, uz Dievu. Cerība *gaida* pēc palīdzības, ko vienatnē nevaram sasniegt.

Vecā Derībā lasam, par Dieva aicinājumu Ābrāmam: "Izej no savas zemes, no savas cilts un no sava tēva nama uz zemi, kuru Es tev rādīšu. Un Es tevi darīšu par lielu tautu, Es tevi svētīšu un darīšu lielu tavu vārdu, un tu būsi par svētību." Ābrāms atbildēja jā Dievam. Ābrāms gāja. Ne viens, viņam līdzās bija brāļadēls Lats un sieva Sāra. Diez kāda bija saruna kas viņus pārliecināja iet līdz. Iedomājaties šo skatu — Ābrāms, pensionārs, paziņo savai labi gados sievai un brāļadēlam par sastapšanos ar Dievu, un, ka tiem ir jāatstāj savu valsti, lai dotos uz zemi, ko Dievs tiem rādīs. Mēs neko vairāk nezinām par šo sarunu, tikai to, ka tie vienojās. Viņi rīkojās *ticības dzīti*, cerīgi kaut ar savām bailēm un šaubām.

Ābrama atsauce Dieva aicinājumam māca mums ticēt Dieva balsij, kad tā runā *mūs* dzīvē, lai tad ticības dzīti, mēs ietu uz priekšu, pat ja tas nozīmē uzsākt bailīgu, nezinamu, nekur nenospraustu ceļu.

Vai esat sadzirdējuši, ka Dievs jūs sauc uz kādu jaunu izaicinājumu, bet kaut kādu iemeslu dēļ neesat atsaukušies? Varbūt ir jāatsakās no kaut kā, lai pilnībā varētu dzīvot Dieva aicinājumā – kāda atkarību izraisoša uzvedība, dusmas vai citas iznīcinošas uzvedības.

Nākiet, ieklausaties Dieva uzrunai mūsu dievkalpojumos, draudzes uzrunai. Ceļš uz Somu Baznīcu nav likumains, varbūt mazliet grumbuļains. Visi laipni aicināti un gaidīti.

Mācītāja Ieva

Latviešu kapi Stokholmā

Pirms pieciem gadiem, 2008. g. pavasarī, Stokholmas Meža kapos (*Skogskyrkogården*), no latviešu draudzes piederšiem trīs kapu nodalījumiem, tika nozagti gandrīz visi mākslinieciskie veidojumi un piemiņas tēli, starp tiem, vecā kapu zīme – jumtiņu krusts ar latviešu ornamentiem apmalēs un zeltītais vārds "LATVIJI" vidū; diriģenta Teodora Reitera pēcnāves maska; izkalta pamatne ar rakstu latviešu un zviedru valodā — „LATVIEŠU KAPI, Lettiska församlingens GRAVPLATS”; 3,3 m garais cilnis – bronzā metinātā Veļu laiva.

(Vairāk par nozagtajiem tēliem lasāms Valentīnes Lasmanes rakstā Draudzes ziņās 2008.g. rudenā 114. numurā, mājas lapā www.draudzes.se).

Vēl līdz šai dienai zaglis vai zagļi nav zināmi, un Zviedrijas policija tos nav noķērusi.

Pieminekļu un skulptūru restaurācija ir sarežģīts darbs, jo trūkst mākslas darbu rasējumu un tehniskie apraksti. Turklāt, restaurācijas darbi Stokholmas latviešu draudzei dārgi izmaksā, jo zviedru baznīcu apdrošināšanas polises nesedz izdevumus šāda veida zādzībām.

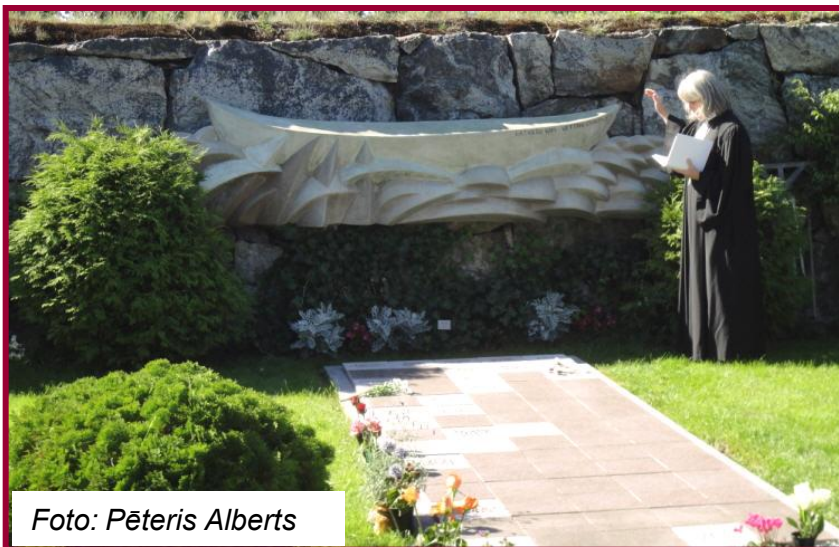

Foto: Pēteris Alberts

Tomēr, pārvarot grūtības, jumtiņu krusta kopiju atvietoja 2012. gadā, bet atjaunoto Veļu laivu piestiprināja pie mūra 2013. g. 7. maijā un atklāja š.g. 22. augustā, Kapu svētkos.

Veļu laivas kopija ir izgatavota no kompozītmateriāla, kas ir tik "nevērtīgs", ka pat zagļiem tā nevajadzētu interesēt! Starp citu, šādu modernu materiālu lieto senlaiku un viduslaiku tēlu remontiem. Veļu laivu izveidoja tēlnieks (*bildhuggare*) *Christer Björkman*, kam darbnīca atrodas Stokholmā.

Viņš to ir veidojis balstoties tikai uz dažu draudzes padomes locekļu atmiņu stāstiem un fotografijām. Iepriekšējo pusgadu ir uzturēts nepārtraukts dialogs ar Bjerkmānu, pārrunājot skulptūras lielumu, krāsojumu, un citas detaļas. Tēlniekam izdevās pārspēt iecerēto un rezultātā, nav redzams, ka tā ir reprodukcija, nevis oriģināls.

Draudzes padome patlaban meklē iespējas lūgt finansiālu atbalstu atjaunošanas izdevumiem no dažādiem zviedru fondiem.

Draudzes valdes loceklis Erling Johansson

Lūgšana

Lūgšana - tradicionāla, kontemplācija, vai dziļas pārdomas - ievirza tavas domas uz vajadzīgo, uz dārgo, uz to, kas tiešām nozīmīgs dzīvē. Ja Tu kopī lūgšanas ieradumu, tad lūgšana mainīs tavas domas; un, kad tavas domas tiek mainītas, tava rīcība un darbi manīsies! Tieši kā Sērens Kirkegors vēroja: "Lūgšana nemaina Dievu, bet gan maina lūdzēju pašu!"

Mācies no Mārtiņa Lutera, kas teica, ka viņam bija tik ļoti daudz, ko dienā darīt, ka bija absolūti nepieciešami viņam pāris stundas pavadīt lūgšanā! (Viņš arī teica, ka labākās lūgšanas ir tās ar vismazāk vārdiem!)

Atklāj piedošanu

Tā dziedina mūsu sirdi un atbrīvo mūs

Kas tas ir?

“Piedošana notiek tajā cilvēkā, kas piedod”, saka Luiss Smedes (Teoloģijas un ētikas profesors) *Piedošanas māksla* (The Art of Forgiving) autors. “Pirmais, kas iegūst no piedošanas, ir tas, kas piedod. Piedošana dziedē mūsu sāpes un aizvainojumu; tikai pēc tam tā iedarbojas uz cilvēku, kuram piedodam. Otrs par to var vēl nezināt.” Atšķirībā no izlīgšanas, piedošanai vajadzīgs tikai viens. Tas nav atkarīgs no mūs sāpinājušā cilvēka uzvedības vai nožēlas.

Katra piedošana ietver trīs elementus:

1. Mēs no jauna atklājam tā cilvēka, kas mums darījis pāri, cilvēcībā, ja uzlūkojam viņu kā dzīvu cilvēku, nevis kā tādu, kas mūs sāpinājis.
2. Mēs pakļaujam savas tiesības un vēlmi izrēķināties vai sodīt vainīgo.
3. Mēs mainām savas jūtas pret šo cilvēku un esam atvērti jaunām attiecībām, kas balstītas savstarpējā cieņā. Uzlūkojot pāridarītāju citādi, mūsu izjūtas var mainīties. Mēs pat varētu viņam vēlēt labu.

Kā tas ir iespējams?

Neatkarīgi no tā, vai piedošana nāk ātri vai pēc ilgākas cīņas, “ir jābūt gribam piedot”, saka Smedes. “Vienā brīdī tā mums ir jāvēlas”. Iespējams mēs vēlamies salabot ar pāridarītāju. Varbūt, mēs vienkārši gribam būt brīvi no sāpēm, kas tur mūs važās.

Lielākā tiesa cilvēku zina, ka piedošana ir laba. Bez tās attiecības ir sāpīgas, sirds kļūst ciniska un dzīve pārvēršas par nebeidzamu apvainošanas, ienaida un neuzticības nakti.

Kristīgā pārliecība vienmēr ir uzskatījusi, ka piedošana nāk no pieredzes, kad tiekam iekļauti neaprašāmajos Dieva dziļumos, kurš mūs mīl un sargā bez mēra. “Mēs mīlam (un piedodam!), jo Dievs pirmais mūs ir mīlējis” (1. Jņ. 4: 19) – ir kristīgās apziņas ģerbonis.

Parasta, racionāla Dieva mīlestības apzināšanās vēl nerada piedošanu. Tās patiesais virzītājspēks ir nepārtraukta, dvēseli uzmundrinoša, dziļi personīga apziņa, ka “mēs esam Dieva mīļotie”, raksta Henrijs Nouvens grāmatā *Mīļoto dzīve* (Life of Beloved: Spiritual Living in a Secular World). “Mēs tiekam mīlēti jau sen pirms mūsu vecāki, skolotāji, dzīvesbiedri, bērni un draugi mūs mīlēja. Tā ir mūsu dzīves patiesība” (Rom. 5: 6-11; 1. Jņ. 4: 9-10).

Šī patiesība dziedina mūsu brūces. Apvienota ar mūsu pašu grēku un neveiksmju apziņu, tā vairo mūsu žēlsirdību un spēju piedot.

6 piedošanas soļi

1. Izvēlieties cilvēku, kuram Jums ir jāpiedod.
2. Atcerieties cik skaidri vien iespējams visu šo pāridarījumu. Uzrakstiet savas izjūtas un dusmu cēloņus. Uzrakstiet zaudējumu vai pazemojumu, ko esat piedzīvojis.
3. Centieties saprast vainīgā viedokli. Saprotiet, ka arī Jūs sāpiniet citus. (Pat Māte Terēze teica, ka viņā mājā Adolfs Hitlers). Uzrakstiet 10 faktus (nevis viedokļus) par cilvēku, kas Jūs ir sāpinājis. Centieties iegūt pilnīgāku šīs personas aprakstu.
4. Pārdomājiet un lūdziet par to. Iztēlojieties, kā piedošana izmainītu šo situāciju. Nemaziniet notikušā nozīmi, bet fokusējieties uz savu izvēli atbrīvot šo cilvēku no nosodīšanas. Variet uzrakstīt pats sev vēstuli, kur būtu minēti visi vārdi, ko Jūs vēlētos, lai vainīgais Jums saka.
5. Pārrunājiet savas domas un izjūtas ar kādu uzticamu cilvēku.
6. Nolemiet, vai izlīgšana ir vēlama vai iespējama.

Turpinājums 4. lappusē

Piedošana nav...

- **Ļaunuma attaisnošana vai pieļaušana**, jo “visi tā dara” vai arī kāds “neko citu nevarēja darīt”. Tā nekad neattaisno attieksmi, kas ir ļauna, nepareiza vai peļama.
- **Ļaunuma uzskatīšana par niekiem vai noliegšana**, ka esat sāpināts. Mēs varam piedot tikai tiem, ko patiesi vainojam par pāri nodarīto.
- **Aizmiršana**, it kā nospiežot dzēšanas taustiņu un mūsu smadzenes tiktu iztukšotas. Aizmiršana ir ļauna, jo mēs nemācāmies no asiņainajām stundām, ko naidīgā vēsture mums māca.
- **Destruktīvas vai nelegālas darbības seku likvidēšana**. Atbildība saglabājas. 1983. gada Ziemassvētkos pāvests Jānis Pāvils II cietumā apciemoja Mehmetu Ali Agka. Pāvests, saukdams viņu par savu brāli, piedeva cilvēkam, kas šāva uz viņu. Bet tas nemainīja sekas – Agkas ieslodzījumu. Pāvests arī neuzskatīja to par nepieciešamu.
- **Saņemama tāpēc, ka vainīgais ir to pelnījis**, vai nopelnīta ar nožēlu. Kristus piedeva saviem mocītājiem par spīti viņu nožēlas trūkumam. Piedošana nav atkarīga no vainīgā uzvedības, bet no vēlēšanās dziedināt un tikt dziedinātam (*Rom. 5: 6-11*).
- **Izlīgšanās vai atjaunošana** agrākajā uzticības vai varas stāvoklī. Sievai, kas piedod savam vīram par nežēlīgo izturēšanos, nav uzreiz jāatgriežas mājās. Tas nebūtu nedz gudri, nedz droši. Izlīgšanas priekšnoteikums ir nožēla un reālas pārmaiņas. Tikai tad ir iespējamas patiesas, cilvēcīgas un mīlošas attiecības. Piedošana ir sēkla, izlīgšanas – zieds, kas ir izplaucis no šīs sēklas.
- **Kaut kas, ko darām, lai iegūtu Dieva piedošanu**. Tas ir ļoti izplatīts Svētās lūgšanas “un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam...” (*Lk. 11: 4*) pārpratums. Jēzum piedošana bija Dieva žēlastības pilnās valstības zīme (*Mt. 18: 21-35; Mk. 2: 1-12*). Atsacīt piedot bija tas pats, kas atraidīt šo valstību un tās dziedinošo mīlestību, kas atbrīvo no sarūgtinājuma.

Prāveste Ieva

Gatavošanās XXV Vispārējiem latviešu dziesmu svētkiem Rīgā

Š.g. 3. – 5. maijā notika apvienotie Gēteborgas, Stokholmas un Oslo latviešu koru sadziedāšanās. To vadīja Ints Teterovskis, viens no dziesmu svētku kopkoru diriģentiem.

Šī intensīvā darba posmā, bija arī iekļauts koncerts 4. maijā Sēderlēdas baznīcā. Kopkoru koncertā Stokholmā piedalījās diriģenti Ints Teterovskis un Gaida Rulle, solisti Ieva Reine, Anneli Zvejniece, Pāvils Johansons un Joakim Pihlstrand-Trulp, pie klavierēm Raitis Freimanis un Ints Teterovskis (arī bungas).

5. maija kopkoris piedalījās ģimenes dienas dievkalpojumā Somu baznīcā, diriģenti Ints Teterovskis un Gaida Rulle.

Sirsnīgi pateicamies visiem koncerta un dievkalpojuma dalībniekiem par izcilo sniegumu!

Foto: Raitis Freimanis

2013 gads Sandbijā

Marta Lettiska Hjālpinsamling un Stiftelsen Sandby Prāstgārd gadasapulce pieņēma darba grupas izstrādāto trīs gadu darbības programmu. Ēlandes draudzes un ziedotāju labvēlība nodrošina nākošo gadu nometnes īstenošanu. Annas Asklundas mantojums atļāva veikt sen iecerēto virtuves pārbuvi. Pārbūves darbus vadīja Inge Slottner ar brīvprātīgiem darbiniekiem un profesionāliem amatniekiem. Jūnija sākumā talka no Gēteborgas, Veides ģimene, dažu dienu laikā paspēja iekārtot virtuves skapjus, sakopt dzīvojamo māju, griesta darbus nobeigt, dārzā nozāgēt vairākus kokus un sakopt garo zāli.

Nākamā talkā bija Lettiska Hjālpinsamlingens padomes locekļi, kuri nodarbojās ar palīgmāju tīrīšanu, piemājas zāli un puķu dobēm.

16. jūlijā ieradās bērni no Madonas un uzturējās mācītāja muižā līdz 3. augustam. Par dienas programmu atbildēja Madonas draudzes svētdienas skolas vadītāja Ērika Pommere. Atgriežoties mājās, viņa raksta: „Jau laiciņš pagājis, kā esam atgriezušies. Dzīvojam vēl spilgtās atmiņās. Draudzei atrādījāties, foto parādījām, dāvanas uzdāvinājām. Cilvēki izrādīja dzīvu interesi un arī vecāki teica lielu paldies. ... Dzīvā atmiņā paliek tas mīļums un tā sirsnība, ko mēs visi piedzīvojam jaukajā Sandbijā. Tā bija brīnišķīga pieredze, ko guvam...Šādu pieredzi nebūtu ieguvuši šeit uz vietas. Par šo iespēju es visu vārdā saku - Paldies! Pateicos arī visiem ekskursiju vadītājiem un labvēļiem par iespēju kaut nedaudz iepazīt Zviedriju. Novēlu svētīgu darbošanos arī turpmāk!”

Šogad atvērto durvju diena iesākas ar dievkalpojumu pēc kuras pulcējamies Sandbijas muižas dārzā zem lielās kļavas. Bija atnākuši 60+ cilvēku. Bērni uzstājās ar labi sagatavotu programmu, ar kuru arī iepriecināja ļaudis veco ļaužu mītnē.

Augustā ieradās 9 Latvijas Universitātes teoloģijas fakultātes studenti ar savu profesori Laimu Geikinu. Astoņu dienu intensīvā praktiskās teoloģijas apmācības noslēdzās ar laulību svētīšanu. Divi studenti bija salaulājušies pilsoniski, bet redzot laulības nolēma lūgt, lai laulība tiktu svētīta Sandbijas Baznīcā. Studenti piedalījās Baznīcā ar lasījumiem, muižā tika sagatavots mielasts, un pēdējo vakaru pavadījām ar dziesmām un deju. Apsveicām Evu un Jāni Zurģi!

Divas nedēļas vēlāk padomes pulcējās pēc dievkalpojuma Glömminge Baznīcā, pēc dievkalpojuma, kur mācītāja leva sprediķoja un pie kafijas galda stāstīja par mūsdienu Latvijū. Muižā Gūtmaņu pāris sagatavoja dobes un māju ziemas migai. Paldies viņiem.

Ir iespējams uzturēties Sandbijas muižā, kad nav bērnu nometnes. Ja ir interese, lūdzu sazināties ar prāvesti Graufeldi. Katrs ziedojums darbam atbalstīt bērnu nometnes tiek augsti novērtēts. Nākamgadu gaidīsim mazbērnu nometnes dalībniekus!

Lūgšana par Latviju

Šajā lūgšanu brīdī, Dievs, sapulcē visus šeit kopā zem Tava jumta;

tās domas, ko domājam dažādās vietās par vienu un to pašu: kā pasargāt dvēseli sevī un tautā, kā laukus uzturēt Dievā, kā ielas uzturēt gaismā un bērnus ticībā iecelt!

Dievs sapulcē manus radus – kaut domās – še, altāra priekšā: lai no mūsu mājām viņu domas sanāk šajā brīdī zem Tava jumta! Es lūdzos.

Cik katrs ir labs, tik atnāks un pieliks pie labā, un atstās te kopā. Mēs nevaram visi tikt kopā, bet domās mēs varam. Kungs, dari, lai jūtu, ka viņi ir klāt savās domās šai brīdī!

Es piesaucu savējo domas šai vietā, šai lūgšanu brīdī: cik vien esam labi, tik būsīm šai brīdī kopā! Kungs, nedali mūsu labumu daļās: lai esam kopā! Cik es esmu stiprāks, tas tiks manam brālim, un viņa darbi atmirdzēs māsā un manī, es lūdzos!

Mūsu Tēvs Debesīs, mana tēva un vectēva domas ir Tevī, un tās ir te klāt mūsu ģimenē – zem Tava jumta. Lai nāk mūsu bērni pie mums, Dievs, iedali viņiem te vietu! Lai viņiem ir viss, ko te sanesam; lai tiem nav jādala, lai tiem ir viss!

Nav daudz. Dievs, palīdzi augt mūsu dzimtai vēl lielākā gaismā un iet uz gaismu, un turēties tīriem!

Es piesaucu gaismu šai brīdī no savas dzimtas un turu to Dievā. Kungs, palīdzi augt mums, es lūdzos!

Vienalga, kur ir mani bērni šai brīdī un brāļi, un māsas, es saucu tos šurp, mēs izaugam lieli Tavā vārdā, šai brīdī mēs noņemam tumsu. Dievs, palīdzi mirdzēt mums, es lūdzos!

Imants Ziedonis

**Stokholmas, Upsalas, Norčēpingas, Eskilstunas
latviešu draudžu apvienotais dievkalpojums**

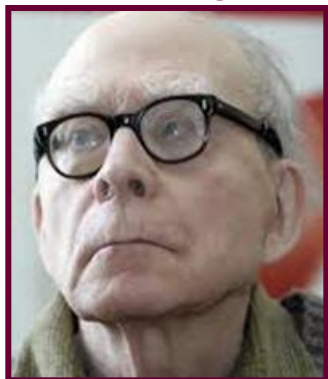
pirmdien 18. novembrī

Ādolfa Fredrika Baznīcā, pulksten 17.00

**Holländargatan 16 (Sveavägen), T-stacija
Hötorget**

Dziedās Stokholmas latviešu koris

Andris Vītoliņš

Ceturtdien, 22.augustā, 81 gada vecumā mira komponists, klavierpedagogs, Stokholmas ilggadīgais ērģelnieks Andris Vītoliņš. Paldies Gunāram Zvejniekam par rakstu Brīvā Latvijā.

Atceros Andri kā uzticīgu savām pārlicībām, dedzīgu mūziķi ar ugunīgu apņemību un degsmi. Viņa skaņdarbi piepildīja dievnamus ar tādu spēku, ka grūti tos aizmirst. Viņa pārlicība, ka visi bērni spēj piedalīties muzikālos priekšnesumos nesa lielus panākumus, un lika ik vienam vecākam paust patiesu prieku, kad savus bērnus redzēja un dzirdēja vienreizējos koncertos. Galvenais, paši bērni, tagad jau vidējās paaudzes vecumā, atceras ar kādu pacietību Andris viņus apmācīja un sagatavoja priekšnesumiem. Andris Vītoliņš bija vizionārs!

Pate esmu pateicīga par padomiem un gudrību ar kuru Andris bija ar mieru dalīties. Viņš sagatavoja muzikālo daļu katram dievkalpojumam, par to man nebija jādomā vai jā rūpējās. Tas bija milzīgs pienesums. Viņš saprata un domāja līdz baznīcas gadam, un allaž meklēja jaunus mūziķus. Par visu Stokholmas draudzes vārdā pateicamies! Savas kalpošanas sākumā viņš man teica: „Daudz esmu dzirdējis sēžot pie ērģelēm, un gribu dot padomu: Izdomā ko teikt, pasaki to, un nesaki neko vairāk.” Šo padomu, viņa vārdā esmu devusi tālāk!

Mūžīgu mieru, Dievs dod. Tavs kalps tagad mājās.

Mācītāja Ieva

Jubilāres

Otrā rindā no kreisās puses draudzes priekšniece Zane Zaļkalne un prāveste Ieva Graufelde.

Pirmā rindā no kreisās puses draudzes padomes locekles:

Ilze Zvejniece (50 gadi 21. jūnijā),

Inese Gredzena (55 gadi 7. jūlijā),

Ede Svarāne (70 gadi 5. septembrī) un

Zaiga Zaļkalne (30 gadi 30. septembrī).

Stokholmas draudzes 22. septembra padomes sēdē sirsnīgi apsveica šīs četras jubilāres nodziedājot un vēlējami „Daudz baltu dieniņu...”

Kristības

Jūs ziniet par zīmogiem. Visi svarīgi dokumenti ir ar zīmogu. Sudrabam un zeltam tiek iespiests zīmogs, kas nodrošina, ka ir īsts, neviltots, paties. Tie visi ir redzami zīmogi.

Naudai ir ūdenszīme lai novērstu viltošanu. Kristībās Dievs atstāj savu ūdenszīmi uz kristītā dvēseli. Šī ūdenszīme liecina par Dieva patieso, neviltoto, neierobežoto mīlestību. Tā vienmēr būs tur. Var aizmirst ka tā ir, tomēr tā nekad nepazūd. To gan visvairāk pamana kad dzīvē ir nemiers.

Apsveicam jaunkristīto Emiliju!

Emilia Maria Adlere

Dzimusi 2012. gada 16. oktobrī

Kristīta 2013. gada 10. augustā, Jordbro Baznīcā

Vecāki: tēvs Rihards Adlers, māte Aiva Adlere

Š.g. 5. maija Ģimenes dienas dievkalpojumā piedalījās Stokholmas latviešu skolas bērniņi levas Lāses vadībā

Kasieres informācija

Vispirms vēlos visiem draudzes locekļiem pateikties par šī gadā sniegto ekonomisko atbalstu samaksājot draudzes nodevu, ziedojot Sandbijai un citiem pasākumiem!

Pēdējos gados valsts pabalsts samazinājies jo draudzei pašai jāsaģādā 50% no saņemtā pabalsta - tādēļ kolektes, ziedojumi un draudzes nodevas ir ļoti nozīmīgas draudzes turpmākai darbībai. Mēs būsim pateicīgi par katru, mazu vai lielu, ekonomisko atbalstu.

Daži gan ir **piemirsuši samaksāt š.g. (2013) draudzes nodevu un Jums pievienoju iemaksas zīmi** ar lūgumu iemaksāt 150 kronas draudzes pasta tekošā rēķina kontā 35 17 73-7.

Lai draudzes valdei un padomei darbs justos lietderīgs, svarīgi ir arī jūsu līdzdalība draudzes darbā, galvenokārt apmeklējot mūsu dievkalpojumus. Jūsu aktīvā līdzdalība mums dod prieku darboties un censties vēl vairāk!

Priecāšos arī par katru rakstu, ziņojumu *Draudzes ziņās* – piemēram ziņas par laulībām, piedzimušajiem bērniņiem, kristībām, jubilejām u.t.t. Saprotais arī atvadu un piemiņu vārdus.

Jūsu kasiere Kristīne

Draudzes mācītāja:

Prāv. Ieva Graufelde
Malmvägen 16 B, 4 tr.
191 60 Sollentuna
Tālr.: 08-96 97 67
ieva.graufelde@brevet.se

Draudzes priekšsēde:

Zane Zalkalne
Larsbergs Parkväg 3
181 39 Lidingö
Tālr.: 070-632 20 06
zane.zalkalns@tele2.se

Draudzes kasiere un

“Draudzes ziņas” sastādītāja:

Kristīne Bergholca
Sickla Kanalgata 81
120 68 Stockholm
Tālr.: 0708 69 69 02
kristine@abc.se

Kapa jautājumi kārtojami pie:

Zaigas Zalkalnes
Tālr.: 073-632 55 81
Skidvägen 5
129 49 Hägersten

Mājas lapa:

www.draudzes.se

Draudzes pasta tekošā rēķina

konta numurs:

35 17 73 – 7

Lettiska Församlingen i Stockholm

Pļaujas svētku dievkalpojums

svētdien 6. oktobrī plkst. 14.00

Dziedās Stokholmas latviešu koris

Somu baznīcā (Finska kyrkan), Vecpilsētā

Pēc dievkalpojuma draudzes namā kafijas galds un loterija.

Atgādinām ņemt līdzī loterijai laimestu ziedojumu.

